

βασιλικός

βασιλικός, -ή κ.-ιά, -ο, επίθ. [<αρχ. βασιλικός], βασιλικός. **1α.** που ταιριάζει σε βασιλιά, που είναι λαμπρός, πλούσιος, πλουσιοπάροχος: «βασιλικά ρούχα || βασιλικό γλέντι || βασιλικό γεύμα». **β.** που χαρακτηρίζει το βασιλιά: «βασιλικός πλούτος». **2.** ως ουσ. **ο βασιλικός**, αυτός που υποστηρίζει το βασιλιά ή τη βασιλεία: «ο ένας του γιος είναι βασιλικός κι ο άλλος δημοκρατικός»·

- βασιλικά έξοδα, βλ. λ. έξοδο·
- βασιλική γόπα, βλ. λ. [γόπα](#)·
- βασιλική διαταγή και τα σκυλιά δεμένα, βλ. λ. διαταγή·
- βασιλικό δώρο, βλ. λ. δώρο·
- βασιλικό τραπέζι, βλ. λ. τραπέζι·
- έχει βασιλικό αίμα, βλ. λ. αίμα·
- με βασιλικές τιμές, βλ. λ. [τιμή](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας